

Udvalget, har ikke troet at burde foreslaa at vende tilbage til Udskillelsen mellem de Dyr, der ubetinget ikke kunne optages, og de Dyr, som det er særlig vanskeligt at optage. — S. S. 8. er Maximum af Bøden for den Retskrænkelse, at færdes over andens Mands Jord, sat op indtil 2 Rd. Det kan indrømmes, at et Spillerum mellem 24 F. og 1 Rd. ikke var aldeles tilsvarende til Differentien mellem de forskellige Overtrædelser efter § 8, som jo kunde være af meget forskjellig Art, og at 2 Rd. navnlig ikke er en for højt Bøde for f. Ex. at kjøre over en besaaet Ager eller en uopstet Mark, maa vistnok indrømmes. Af denne Ændring er fulgt en Redaktionsændring i den paafølgende Sætning, som er uden reel Betydning. — I § 9 er der ikke foretaget nogen Forandring. — I § 10 er der tilføjet i Slutningen: „samt Tabet ved Afslavnet af Dyr, idet det ogsaa paalægges den, der har løst anden Mands tværede Husdyr, eller raabnet Fjold eller luffet Mark for dem, at erstatte Eieren Tabet ved Afslavnet af de paagældende Dyr. Det påfulgte maasse af sig selv, at Vedkommende ogsaa er pligtig at give Erstatning derfor, men det er af altsald ussadeligt at medoptage Bestemmelsen derom. — I § 11 har Folkethinget til de Dyr, som ikke skulle optages paa Landevejene, og som efter Landsthingets Affattelse kun være Hunde og Sjerkræ, tilføjet „Søl og Lam“. Udvalget mener at kunne foreslaa Thinget at tiltræde denne Ændring. — De to paafølgende Forandringer, der ere foreslaede, ere omtalte i Udvalgets Erklæring, nemlig at det andet Thing har udstemt den enhver Veifarende tillagte Ret til at løse Kreaturer, der findes tværede paa Veien eller paa det til Veien hørende Terrain. Derefter følger en Tilføielse, der vil være de allerede Medlemmer bekendt, nemlig en Bestemmelse, der giver Afgang til Græsnings af Køer paa Veiene, hvilken Bestemmelse ogsaa har været fremme her i Thinget, men dog i en noget anden Skikkelse. Denne Bestemmelse er nu her i Lovforslaget indskrænket til Biveiene og er endvidere knyttet til saadanne Betingelser, at Udvalget nu, efter at den høitærede Minister har troet at kunne modtage Bestemmelsen, heller ikke skal

fraraade at slutte sig til den. — I det næste Stykke er tilføjet følgende Punktum: „De Udgifter, som Politiet maatte have ved saadan Aflevering, kunne fordres erstattede af vedkommende Vedkommene“. Udvalget kan ikke Andet end anse denne Tilføielse for ret heldig. — I det sidste Stykke af § 11 er der foretaget flere Forandringer, som den Hovedforandring, som jeg senere skal komme til. „Lods-eier“ er saaledes forandret til „Jordbruger“, Ordet „Løsgaaende“ forandret til „Kreaturer“ er udstemt, og i Stedet for „uindhegnede Veistylter“ er der sat „offentlige Veie“. Disse Ændringer maa formentlig betragtes som Forbedringer. — Der er endnu en lille Ændring i § 13, som jeg antager, at jeg ikke er afskaaren fra at omtale, da det kun var Ændringsforslagene, hvis Omtale den allerede Formand begrænsede. (Som man ser, der er ikke noget til Hinder derfor!). Ogsaa denne Forandring anser Udvalget for en Forbedring; den bestaaer i at Bestemmelsen om, at det ikke skulde kunne paalægges de ved denne Lovs Strafftræden allerede beskikkede Hægningsmænd imod deres Villie at overtage det Hverv at være Buderingsmænd, er udstemt, og Udvalget er kjendert, at den vistnok aldeles ingen Betænkning er ved at forlanges af de allerede udnævnte Mænd, at de ogsaa skulle overtage det omtalte Hverv. — Jeg skal dernæst tillade mig at gaa over til de Ændringer i Lovforslaget, som Udvalget ikke har troet at kunne anbefale det høie Thing at tiltræde, og idet jeg altsaa nu kommer til at omtale de af Udvalget stillede Ændringsforslag, skal jeg i Forbindelse dermed ligeledes tillade mig at omtale de Ændringer, og Underændringsforslag, som ere stillede dels af Mindretal i Udvalget, dels af et enkelt æret Medlem uden for samme, det efter Aftale med de allerede Forslagsstillede. — Her møder da først den Ændring i § 12, at den har modtaget et Tillæg, saalydende: „Dyre eller andre Husdyr skulle holdes tilbørligen bevogtede eller forsvarelig bundne og maa ikke være løsgaaende ved alfar Veie“. Overtrædelser heraf straffes med Bøder. Udvalget har omtalt dette Tillæg, ligesom overhøvedet de Ændringer, som det formener ikke at kunne tiltræde at slutte